

Forfatter: Møller, Peder Ludvig

Titel: BREV TIL: Leiner, Mathilde FRA: Møller, Peder Ludvig (1859-04-16)

Citation: Møller, Peder Ludvig: "BREV TIL: Leiner, Mathilde FRA: Møller, Peder Ludvig (1859-04-16)", i *En Kvindes Kærlighed*, GYLDENDALSKE BOGHANDEL NORDISK FORLAG, s. 97. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002236663-000-shoot-L0022366630000025.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: En Kvindes Kærlighed

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Møller, Peder Ludvig, *En Kvindes Kærlighed*,

Paris 8 rue Bellechasse 16. April 1859.

Kære gode Veninde.

Tak for Deres Breve som jeg alle har modtaget, og især for Sangen om Fru C[ollett], som (jeg mener Sangen) højlig har moret mig til Trods for dens norske Tone ¹⁾. Skriv stedse saa meget De har Lyst til — til Midten af Maj bliver jeg i Paris — men undskyld mig, at jeg fritager mig for at svare regelmæssigt. Jeg har ikke Tid til at spille sentimental og drømme eller gratis beblække Papi[r]ret og vil ingen faa, før jeg er vel installeret i Kø[pen]benhavn. Endelig maa jeg — hvad der ikke er det mindst vanskelige — tage Hensyn til mit omfangs[r]ige Bibliothek, hvoraf jeg hver Dag pakker lidt ned. Det lyder utroligt, men i Paris er jeg bleven en sand Bogorm, og denne Lidenskab har opslugt alle andre.

Jeg vidste allerede at Fru C. var i Paris, kendte ogsaa hendes Adresse, men skal vel vogte mig for at besøge hende. Den blotte Tanke at gense den straalende unge Kvinde, som jeg kendte for 28 Aar siden, nu forvandlet til en Blaastrømpe paa 45 Aar s. 98 med Blæk paa Fingrene indgyder mig Rædsel ¹⁾. Jeg ser ikke her (som De formoder) det norske »Morgenblad«, følgelig har jeg ikke læst Fru C.'s Artikel og veed ikke, om der er kommen flere af samme Tønde. Hun selv troer i hvert Fald — efter hvad man har sagt mig — at hun trykkes og læses med Begejstring og aner intet om, at man gør Nar ad hende. Hun praler allevegne med, at hun faar 3 Speciedaler i Honorar for Spalten, og at det ikke er af Inspiration, men aliene for at tjene Penge, at hun nedlader sig til at mænge sig med Litteraturen. Meget smigrende for os skrivende Mandfolk, at den første den bedste »goujat« (Ordet har ingen Femininum) kan komme og rask snappe os væk for Næsen de sølle Penge, som tilkom os for vor Umag, vor Paapasselighed, for vore Forhaabninger — om ikke just for at vinde Hæder, saa dog en Smule Anerkendelse og det tørre Brød. Men maa[s]ke det bare er Indbildninger, der aldrig gaar i Opfyldelse, og maaske hun endnu ikke har set de 18 frcs. Spalten, der er Kilden til hendes litterære Inspiration ²⁾. Og hør nu: hvis man vil drage For[de]l af Pressen, maa man ikke vige tilbage for de Stød den giver; man maa ikke have for følsom Ryg[r]ad, og efter min Opfattelse har Fru C. Uret ved s. 99 at blive vred over et saa velfortjent Angreb. En modig Blaastrømpe (der faar sine Penge) maa lige[s]om Scribe's Soldater lide og tie uden at kny, med mindre hun foretrækker at svare igen og vise Tæn[ke]der. — Og Hr. W[ilhelm]? Man fortæller mig, at han ogsaa har været Genstand for lidet elsk[væ]rdige Spotterier i Anledning af nogle Rejse[s]kizzer. Hvad der vel ikke forhindrer ham i stadig at optræde som lykkelig Ægtemand og i at være det unge Norges officielle Æresphilosoph.

Hvad mig selv angaar saa er jeg i materiel Hen[s]seende stadig elendig stillet; men jeg har vænnet mig til det og bærer glad mit Kors som en Skæb[n]ens Tilskikkelse, som det er altfor sent at haabe paa at forandre. De maa saaledes ikke tro, at mine franske Breve har indbragt mig nogetsomhelst, jeg har skrevet dem af rent platonisk Interesse, uden at de er blevet mødt med mindste Taknemmelighed fra mine kære Landsmænds Side, eller blot med et opmuntrende Ord. At handle rigtigt for det Godes Skyld, uden at vente Hæder eller Belønning, det er Stoikernes Princip. Og det er min Religion.

Hvad Deres betræffer, saa gør De mig sandelig ængstelig med Deres Drømme og alle Deres For[ud]følelser. Hvis det bliver ved, saa pas paa — De vil en skønne Dag ende ovre i Spiritisternes Reli[g]ion, eller i Bankeandernes, som ikke har faa Til[h]ængere i Paris, og som jeg en Dag skal fortælle lidt om i Avisen.

s. 100 Og nu Deres Plan ¹⁾. Jeg misbilliger den ingen[lunde]; ad den Vej vil De sandsynligvis kunne skabe Dem en anset og indbringende Stilling. Men De maa gribe den bravt an og henvende Dem til alle — undtagen til mig. Jeg er en Ulykkesfugl, som ikke vil bringe Dem nogen Lykke. Senere en[ge]ngang, naar den er bleven til noget, faar vi maaske se. Men jeg lover Dem ikke aktiv Hjælp, før jeg har passeret de 60. Jeg har saa meget at udrette indtil da, og desuden har jeg aldrig hverken bragt Andre eller mig selv nogen Lykke. Derfor bringer den mindste Solstraale maaske mig mere Glæde end andre Dødelige. Thi det er altid uventet og overraskende for det store Barn, som hedder

P. M. L.